

226

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 25 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk.

Na podstawie art. 64 i 65 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35, z 1973 r. Nr 12, poz. 89, z 1974 r. Nr 50, poz. 319 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 września 1989 r. w sprawie wynagradzania pracowników placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 55, poz. 327 i Nr 65, poz. 396 oraz z 1990 r. Nr 22, poz. 135) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikom placówek, z wyjątkiem pracowników naukowo-badawczych, zatrudnionym na stanowiskach, na których wymagane jest stałe posługiwanie się językami obcymi, przysługuje dodatek w wysokości:

1) za znajomość pierwszego języka obcego — do 10%,

2) za znajomość każdego następnego języka — do 15%

minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszerogowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.”;

2) w § 21 w ust. 1 wyrazy „80% najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy” zastępuje się wyrazami „60% minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszerogowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia”;

3) w § 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wysługę lat zalicza się okresy zatrudnienia w zakładach pracy, z wyłączeniem okresów zatrudnienia w tych zakładach, w których umowa o pracę wygasła wskutek porzucenia pracy przez pracownika lub została rozwiązana przez zakład bez wypowiedzenia z winy pracownika.”;

4) w załączniku nr 9 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dodatek wypłaca się miesięczne w wysokości:

1) przy pierwszym stopniu uciążliwości lub szkodliwości — do 8%,

2) przy drugim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — do 12%,

3) przy trzecim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — do 16%

minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszerogowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.”;

5) załączniki nr 1—3 i 6 do rozporządzenia otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1—4 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. J. Szreter

Załączniki do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 25 maja 1990 r. (poz. 226)

Załącznik nr 1

TABELA STANOWISK I STAWEK MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO PRACOWNIKÓW NAUKOWO-BADAWCZYCH

Lp.	Stanowisko	Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w złotych
1	Profesor zwyczajny	1.000.000—1.150.000
2	Profesor nadzwyczajny	880.000— 975.000
3	Docent	770.000— 865.000
4	Adiunkt	650.000— 720.000
5	Starszy asystent	550.000— 620.000
6	Asystent	500.000— 570.000

Załącznik nr 2

TABELA STAWEK MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO PRACOWNIKÓW INŻYNIERYJNYCH, TECHNICZNYCH, ORGANIZACYJNO-EKONOMICZNYCH, ADMINISTRACYJNYCH I PRACOWNIKÓW OBSŁUGI

Kategoria zaszerogowania	Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w zł
I	180.000—210.000
II	200.000—230.000
III	220.000—260.000
IV	240.000—290.000
V	260.000—320.000
VI	290.000—350.000
VII	320.000—380.000
VIII	350.000—410.000
IX	380.000—440.000
X	410.000—470.000
XI	440.000—500.000
XII	470.000—530.000
XIII	500.000—560.000
XIV	530.000—590.000
XV	560.000—620.000
XVI	590.000—650.000
XVII	620.000—680.000
XVIII	650.000—720.000
XIX	690.000—760.000
XX	730.000—800.000

Załącznik nr 3

TABELA GODZINOWYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO ROBOTNIKÓW, KIEROWCÓW I PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH PRZY PILNOWANIU

Kategoria zaszeregowania	Stawka wynagrodzenia zasadniczego w zł/godz.
I	1.600—1.800
II	1.750—1.950
III	1.900—2.100
IV	2.050—2.300
V	2.200—2.500
VI	2.350—2.700
VII	2.500—2.900
VIII	2.650—3.100
IX	2.800—3.300
X	2.950—3.500
XI	3.100—3.700

Załącznik nr 4

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO PRACOWNIKÓW PEŁNIĄCYCH FUNKCJE KIEROWNICZE

Kategoria zaszeregowania	Procent minimalnej stawki miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w I kategorii zaszeregowania, określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia
1	do 25
2	do 35
3	do 45
4	do 60
5	do 70
6	do 90
7	do 110
8	do 130
9	do 150
10	do 175
11	do 200

227

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA RYNKU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 18 maja 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań sanitarnych w handlu okrężnym środkami spożywczymi i użytkami.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rynku Wewnętrznego (Dz. U. Nr 33, poz. 177) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 10 października 1972 r. w sprawie wymagań sanitarnych w handlu okrężnym środkami spożywczymi i użytkami (Dz. U. Nr 44, poz. 279) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 w ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Handel okrężny mięsem może być prowadzony wyłącznie w miejscach wyznaczonych i przygotowanych przez gminę w uzgodnieniu z właściwym państwowym terenowym inspektorem sanitarnym oraz właściwym weterynaryjnym inspektorem sanitarnym.”;
- 2) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do pakowania środków spożywczych powinien być używany papier czysty, nie zadrukowany i dopuszczony przez Państwowy Zakład Higieny do kontaktu z żywnością.”;
- 3) skreśla się § 6,
- 4) § 7 otrzymuje brzmienie:
§ 7. 1. Nie wolno wprowadzać do obrotu w handlu okrężnym:
1) dziczyzny,

- 2) przetworów mięsnych, z wyłączeniem konserw w puszkach,
- 3) drobiu,
- 4) tłuszczów zwierzęcych i roślinnych,
- 5) grzybów świeżych i przetworów grzybowych,
- 6) dietetycznych środków spożywczych,
- 7) napojów alkoholowych.
2. Sprzedaż mięsa w handlu okrężnym odbywać się może przy spełnieniu następujących warunków:
 - 1) sprzedawca obowiązany jest posiadać świadectwo wystawione przez organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, stwierdzające, że mięso zostało uznane za zdatne do spożycia;
 - 2) warunkiem dopuszczenia mięsa do sprzedaży jest przeprowadzenie w dniu i w miejscu sprzedaży kontroli weterynaryjnej mięsa przez właściwego weterynaryjnego inspektora sanitarnego, co musi być potwierdzone oznaczeniem mięsa oraz świadectwa, o którym mowa w ust. 1, dodatkową pieczęcią: „Kontrola San.-Wet.”; mięso podlega tej kontroli niezależnie od badania dokonanego bezpośrednio po uboju;
 - 3) mięso uznane przez weterynaryjnego inspektora sanitarnego dokonującego kontroli za niezdatne do spożycia i warunkowo zdatne lub mniej wartościowe nie może być dopuszczone do sprzedaży;